

MANUEL CASTELLS

“

OBAMA

**representa l'esperança
d'una nova política”**

PER ESTER MEDICO

Manuel Castells és professor de recerca a la UOC i catedràtic de la University of Southern California, Los Angeles. És autor de 23 llibres i referent mundial en el camp de l'anomenada *societat de la informació*. La seva trilogia *L'era de la informació: economia, societat i cultura* ha estat traduïda a 23 idiomes i s'erigeix com l'obra de referència pel que fa a l'anàlisi de la societat contemporània. Analitzem amb ell la històrica victòria electoral del candidat demòcrata a la Casa Blanca, Barack Obama, ja investit 44è president dels Estats Units d'Amèrica (EUA).

Manuel Castells es profesor de investigación en la UOC y catedrático de la University of Southern California, Los Angeles. Es autor de 23 libros y un referente mundial en el campo de la denominada *sociedad de la información*. Su trilogía *La era de la Información: economía, sociedad y cultura* ha sido traducida a 23 idiomas y se erige como la obra de referencia para el análisis de la sociedad contemporánea. Analizamos con él la histórica victoria electoral del candidato demócrata a la Casa Blanca, Barack Obama, ya investido 44º presidente de los Estados Unidos de América.

Manuel Castells is a Research Professor at the UOC and tenured professor at the University of Southern California, Los Angeles. He has written 23 books and is a worldwide opinion leader in the field of the information society. His trilogy *The Information Age: Economy, Society and Culture*, has been translated into 23 languages and has become a benchmark volume for analysing contemporary society. With him we analyse the historic election victory of the Democratic candidate for the White House, Barack Obama, already invested as the 44th President of the United States of America.

“Lo más importante y lo más nuevo de la campaña de Obama ha sido el uso de internet”

“The most important and innovative aspect of Obama’s campaign was the use of Internet”

Barack Obama, el primer president negre dels Estats Units, governa gràcies al suport d’una gran majoria social, de la qual destaquen els joves, les dones, els nous votants i les minories afroamericana i llatina. El seu suport li va donar una contundent victòria a les urnes el 4 de novembre passat: 52,5% del vot popular i 365 vots electorals, enfront del 46,2% i els 173 que va obtenir el republicà John McCain. El seu mandat arrenca enmig d’una crisi econòmica i financera greu i profunda, de conseqüències imprevisibles, i complexos desafiaments socials i polítics arreu del món.

“OBAMA REPRESENTA LA ESPERANZA DE UNA NUEVA POLÍTICA”

Obama, el primer presidente negro de Estados Unidos, gobierna gracias al apoyo de una gran mayoría social en la que destacan los jóvenes, las mujeres, los nuevos votantes y las minorías afroamericana y latina. Su apoyo le dio una contundente victoria en las urnas el pasado 4 de noviembre: el 52,5% del voto popular y 365 votos electorales, frente al 46,2% y los 173 que obtuvo el republicano John McCain. Su mandato arranca en medio de una crisis económica grave y profunda, de consecuencias imprevisibles, y complejos desafíos sociales y políticos en todo el mundo.

“OBAMA REPRESENTS HOPE FOR A NEW POLITICS”

Obama, the first black president of the US, takes office thanks to the support of an important majority of society. Among them, the young, women, new voters and Afro-American and Latino minorities stand out. Their support led to his resounding victory on the 4th of November –52.5% of the popular vote and 365 electoral votes, compared to the 46.2% and 173 won by the Republican John McCain. He enters office in the midst of a deep-rooted economic crisis of unforeseeable consequences, and of complex social and political challenges around the world.

Quina ha estat la clau de l’èxit? La resposta és diferent si ens referim a les eleccions presidencials o a les primàries presidencials. En les eleccions del mes de novembre, els dos factors essencials van ser la crisi econòmica i el desprestigi absolut de George W. Bush, sobretot després de dur el país a dues guerres inacabables i d’haver mentit sobre l’Iraq. John McCain va intentar distanciar-se de Bush, però al cap i a la fi tots dos són republicans. L’elecció de Sarah Palin també va ser catastròfica per a McCain. En aquesta situació, els demòcrates representen l’alternativa i encara més un candidat com Obama, nou, carismàtic, intel·ligent, progressista, que projecta la imatge de ser capaç d’afrontar els grans problemes que pateix el país. Però encara més important i inesperat va ser el triomf d’Obama a les primàries i la derrota imprevista de Hillary Clinton, que era la candidata que tothom veia com a guanyadora. Aquí van entrar en joc el desig de

“El més important i el més nou de la campanya d’Obama ha estat l’ús d’internet”

la gent de canviar la política tradicional i la capacitat organitzativa d’Obama, sobretot mitjançant internet. També va ser decisiu que Obama sempre s’hagués oposat a la guerra de l’Iraq, a diferència de Hillary, que va votar a favor de la guerra.

>>

¿Cuál ha sido la clave del éxito? La respuesta es distinta según si nos referimos a las elecciones presidenciales o a las primarias presidenciales. En las elecciones de noviembre, los dos factores esenciales han sido la crisis económica y el desprestigio absoluto de George W. Bush, sobre todo después de meter al país en dos guerras interminables y haber mentado sobre Irak. John McCain intentó distanciarse de Bush pero al fin y al cabo son los dos republicanos. Y también la elección de Sarah Palin fue catastrófica para McCain. En esas condiciones, los demócratas representan la alternativa y aún más un candidato como Obama, nuevo, carismático, inteligente, progresista, que proyecta la imagen de poder enfrentarse a los grandes problemas que tiene el país. Pero aún más importante e inesperada fue la victoria de Obama en las primarias y la inesperada derrota de Hillary Clinton, que era la candidata que todo el mundo daba como ganadora. Aquí

intervinieron el deseo de la gente de cambiar la política tradicional y la capacidad organizativa de Obama, sobre todo a través de internet. También fue decisivo que Obama se opusiera siempre a la guerra de Irak, mientras que Hillary Clinton votó a favor de la guerra.

En alguna ocasión ha dicho que la campaña de Obama se ha convertido en movimiento social, y muestra de ello son los miles de voluntarios que ha habido, los tres millones de donantes de fondos para la campaña, etc. ¿Cómo analiza el “fenómeno Obama”? Obama ganó porque movilizó a millones de nuevos votantes, sobre todo jóvenes y de minorías étnicas, que no participaban en la política porque no creían que su voz pudiera ser escuchada. Obama les dio esperanza, fue a buscarlos puerta a puerta, los contactó por internet, organizó la relación entre el espacio local y el virtual y les hizo pensar que un cambio era posible. Ha sido una auténtica revolución

>>

What was the key to his success? The answer is different for the primaries and the presidential election. In the November election, the two main factors were the economic crisis and the fact that George W. Bush had been utterly discredited, especially after getting the country enmeshed in two interminable wars and lying about Iraq. John McCain tried to distance himself from Bush, but in the end they are both Republicans. The choice of Sarah Palin was also disastrous for McCain. Given this situation, the Democrats were the alternative, and even more so a candidate like Obama: new, charismatic, intelligent, progressive, who projects the image of being capable of handling the country’s huge problems. But even more important and unexpected was Obama’s victory in the primaries and his unexpected defeat of Hillary Clinton, the candidate that everyone assumed would win. Here what came into play was people’s

desire to move away from traditional politics, coupled with Obama’s organisational skills, especially via Internet. Another deciding factor was that Obama had always opposed the war in Iraq, whereas Hillary Clinton had voted in favour of it.

At some point you said that Obama’s campaign had become a social movement, and proof of that were the thousands of volunteers he had and the three million campaign donors. How would you analyse the “Obama phenomenon”? Obama won because he mobilised millions of first-time voters, especially young people and ethnic minorities who didn’t use to participate in politics because they didn’t think their voices would be heard. Obama gave them hope, he went looking for them door to door, he contacted them via Internet, he organised the link between the local and the virtual, he made them believe that change was possible. It was a real psy-

>>

<<

En alguna ocasió ha dit que la campanya d'Obama s'ha convertit en moviment social. Mostra d'això són els milers de voluntaris que hi ha hagut, tres milions de donants de fons per a la campanya, etc. Com analitza el «fenomen Obama»? Obama va guanyar perquè va mobilitzar milions de nous votants, sobretot joves i de minories ètniques, que no participaven en la política perquè no creien que la seva veu pogués ser escoltada. Obama els va donar esperança, els va anar a cercar porta per porta, els va contactar per internet, va organitzar la relació entre l'espai local i el virtual i els va fer pensar que era possible un canvi. És una autèntica revolució psicològica en un país que és a frec del col·lapse econòmic, social i moral.

Vostè assegura en *El poder de la identitat* que els mitjans electrònics s'han convertit en l'espai privilegiat de la política. No obstant això, en els 21 mesos de campanya electoral s'ha vist com

<<

psicològica en un país que està al borde del colapso econòmic, social y moral.

Usted asegura en *El poder de la identidad* que los medios electrónicos se han convertido en el espacio privilegiado de la política. No obstante, en los 21 meses de campaña electoral se ha visto cómo el contacto personal de Obama con los electores ha sido determinante. ¿La utilización de los dos escenarios es la combinación óptima? Lo más importante y lo más nuevo de la campaña de Obama ha sido el uso de internet. Todos los comentaristas coinciden en afirmar que Obama es el primer presidente de la Era Internet y que ha cambiado para siempre la forma de hacer política. Pero también es cierto que su carisma y su capacidad de comunicación en los medios tradicionales han jugado a su favor. Pero lo decisivo es la movilización de los jóvenes y en eso internet, incluyendo los espacios sociales en internet

<<

chological revolution in a country on the verge of economic, social and moral collapse.

In *The Power of Identity*, you claim that the electronic media have become the privileged realm of politics. Still, in the 21 months of campaigning we saw how Obama's personal contact with the voters was a crucial factor in his victory. Is the use of both forums the ideal formula? The most important and innovative aspect in Obama's campaign was the use of the Internet. All commentators agree that Obama is the first President of the Internet Age and that he has changed the way of doing politics forever. We cannot deny that his charisma and ability to communicate in the traditional media also worked in his favour. However, the decisive factor was the mobilisation of young people, and the Internet, including its social spaces and media like YouTube, was an essential part of this. The Internet

el contacte personal d'Obama amb els electors ha estat determinant. La utilització dels dos escenaris és la combinació òptima? El més important i el més nou de la campanya d'Obama ha estat l'ús d'internet. Tots els comentaristes coincideixen en l'afirmació que Obama és el primer president de l'Era Internet i que ha canviat per sempre la manera de fer política. Però també és cert que el seu carisma i la seva capacitat de comunicació en els mitjans tradicionals han jugat a favor seu. Ara bé, el que ha estat decisiu és la mobilització dels joves i en això internet, incloent els espais socials de la xarxa i mitjans com YouTube, ha estat essencial. Internet i els mòbils han estat decisius perquè han permès que les persones es connectessin entre si, trucar als votants d'altres estats en les votacions decisives, enviar missatges SMS informatius entre les xarxes de suport a Obama i donar diners per internet: el 62% de les donacions per a

y medios como YouTube, ha sido esencial. Internet y los móviles han sido decisivos porque han permitido a la gente conectarse entre sí, llamar a los votantes de otros estados en las votaciones decisivas, enviar SMS informativos entre las redes de apoyo a Obama y donar dinero por internet: el 62% de las donaciones a Obama han sido por internet, en comparación con el 20% para Hillary y el 17% para McCain. internet es joven, los jóvenes están con Obama y Obama y su equipo son una generación de internet que sabe moverse en el espacio político virtual.

¿La estrategia de los responsables de la campaña de Obama de emitir un anuncio electoral de 30 minutos en *prime time* en los principales canales de televisión norteamericanos confirma que la televisión continua siendo el escenario decisivo de la contienda electoral? No, absolutamente no. La televisión sigue siendo im-

and mobile phones were crucial because they let people connect with each other, call voters from other states in the key elections, send informative text messages among the Obama support networks, and donate money via Internet: 62% of Obama's donations were made online compared to 20% for Hillary and 17% for McCain. Internet is young, young people are with Obama, and Obama and his team are members of the Internet generation who know how to make their way around this virtual political space.

Does the strategy used by Obama's campaign managers of broadcasting a 30-minute election infomercial in primetime on the leading American channels confirm that television is still the most important venue in elections? Not at all. Television is still important, but for the first time in this campaign the Internet was much more important. Those infomercials came about because Obama had so

Obama han estat per internet, comparat amb el 20% de Hillary i el 17% de McCain. Internet és jove, els joves estan amb Obama i Obama i el seu equip són una generació d'internet que sap moure's en l'espai polític virtual.

L'estratègia dels responsables de campanya d'Obama d'emetre un anunci electoral de 30 minuts a *prime time* en els principals canals de televisió nord-americans confirma que la televisió continua sent l'escenari decisiu de la contesa electoral? No, absolutament no. La televisió segueix essent important, però en aquesta campanya, per primera vegada, internet ha estat molt més important. L'emissió d'aquest espai publicitari es va deure al fet que Obama tenia tants diners dels seus milions de votants que es va permetre una festa final, per si encara hi havia alguna possibilitat d'uns resultats dolents entre gent que tenia prejudicis sobre ell dels sectors menys formats de la

portante, pero en esta campaña internet, por primera vez, ha sido mucho más importante. La emisión de ese espacio publicitario se debió a que Obama tenía tanto dinero de sus millones de donantes que se permitió una fiesta final por si aún hubiera algún resquicio de malos resultados con gente que tenía prejuicios sobre él en los sectores menos educados de la población. Pero los sondeos no registraron ningún movimiento significativo como consecuencia de dicho anuncio. Lo que fue importante fue el seguimiento de la televisión como si fuera una competición deportiva a lo largo de 21 meses de campaña. Al final, Obama había entrado en todos los hogares de la mano de las noticias de televisión.

A lo largo de la campaña influyentes medios de comunicación se posicionaron a favor de Obama y McCain se quejó reiteradamente del trato informativo que había recibido. ¿Cuál podemos decir que ha

>>

much money from his millions of donors that he allowed himself one last fling in case there was still some slight chance of poor results among people who were prejudiced against him in the lesser educated swaths of the population. But the polls didn't show any significant shift as a result of that infomercial. What was important was the television coverage over the 21 months of campaigning, as if it were a sports competition. By the end, Obama had entered all households via the TV news.

Throughout the campaign, influential media reported favourably on Obama, while McCain repeatedly complained about the biased news coverage he had received. What do you think the political role of the media was in this campaign? The media are moved by the basic instinct to make money. They report what sells. And Obama sold – and sells – much more than McCain. In fact, when Palin entered

>>

“Obama i el seu equip són una generació d'internet que sap moure's en l'espai polític virtual”

població. Però els sondejos no van mostrar cap moviment significatiu com a conseqüència de l'anunci. El que va ser important va ser el seguiment de la televisió, com si fos una competició esportiva, durant els 21 mesos de campanya. Al final, Obama havia entrat a totes les llars de la mà de les notícies de la televisió.

Al llarg de la campanya mitjans de comunicació influents s'han posicionat a favor d'Obama, i McCain s'ha queixat reiteradament del tracte informatiu que ha rebut. Quin podríem dir que ha estat el paper polític dels mitjans en aquesta campanya? El que mou els mitjans de comunicació és el principi bàsic de fer negoci. Informen d'allò que ven. Obama venia i ven molt més que McCain. De fet, quan va aparèixer Palin, va haver-hi un veritable frenesí informatiu al seu voltant, que va beneficiar a curt termini McCain en les enquestes. Però quan els mitjans van adonar-se de la seva ignorància, aleshores se'n

>>

“Obama y su equipo son una generación de internet que saben moverse en el espacio político virtual”

“Obama and his team are members of the Internet generation who know how to make their way around the virtual political space”

“Obama és una autèntica revolució psicològica en un país que és a frec del col·lapse econòmic, social i moral”

<<

van aprofitar per atraure les audiències rient-se'n. No hem d'oblidar que els programes polítics amb més influència, tant als Estats Units com a Catalunya, són els còmics i, per tant, Palin va mantenir-se en la primera plana informativa, però posant completament en ridícul la seva candidatura.

Obama recupera la credibilitat, la confiança i la fe en la política, a través del que vostè anomena política emocional, amb la idea que un altre món és possible? Exactament. Ha convençut desenes de milions que existeix un altre món i una altra vida, i que són possibles si la gent participa en la política.

Vostè assegura que una de les claus de l'èxit d'Obama és el seu discurs unificador, tolerant, respectuós amb l'adversari, que renuncia a la desqualificació, a l'escàndol (un dels trets que més ha marcat la política als EUA), lluny de la praxi dels polítics professionals. Obama

<<

¿Cómo es el papel político de los medios en esta campaña? Los medios de comunicación se mueven por el principio básico de hacer negocio. Informan de lo que vende. Y Obama vendía y vende mucho más que McCain. De hecho, cuando salió Palin a la palestra, hubo un auténtico frenesí informativo en torno suyo, que en el corto plazo benefició a McCain en las encuestas. Pero cuando los medios se dieron cuenta de su ignorancia, aprovecharon para atraer audiencias burlándose de ella. Hay que recordar que los programas políticos con más influencia, en Estados Unidos como en Cataluña, son los cómicos. Y por tanto Palin siguió estando en la primera plana informativa, pero cubriendo de ridículo a su candidatura.

¿Obama recupera la credibilidad, la confianza y la fe en la política, a través de lo que usted denomina política emocional, con la idea de que otro mundo es posible? Exactamente. Ha convencido a decenas

<<

of the fray, there was a real news frenzy about her, which benefited McCain's standing in the polls in the short term. However, when the media picked up on her ignorance, they then took advantage of it to attract audiences by poking fun at her. We have to remember that the most influential political TV shows in the United States poke fun at politics, just like in Catalonia. So Palin remained in the spotlight, but her candidacy was being showered with ridicule.

Did Obama win back credibility, trust and faith in politics through what you call emotional politics, with the idea that another world is possible? Precisely. He convinced tens of millions of people that there is an alternative world and another life that are possible if they participate in politics.

You claim that one of Obama's keys to success is his unifying, tolerant discourse that is respectful of his adversary, that refuses to use

encarna un nou estil de fer política i un nou lideratge polític? Sí, Obama ha instaurat un nou estil de política i ha demostrat que es poden guanyar les eleccions més importants del món sense desqualificacions, falsificacions o escàndols. També ha demostrat que es pot sobreviure a la manipulació informativa (els rumors que era musulmà, per exemple, o els sermons histriònics del seu pastor). Ara bé, quan cal també sap gestionar les armes dures de la política. No és un ingenu, ni un tou. Pensa que és possible guanyar, i guanyar millor, amb un estil de política net, que torna la confiança a la gent.

Vostè ha dit que Obama és el Gorbtxov dels EUA, que ha de fer front a reformes estructurals, acabar amb l'unilateralisme oferint respostes multilaterals als desafiaments plantejats, etc. En canvi, n'hi ha que el comparen amb la part negativa de l'herència de l'exlíder rus. Aquesta comparació negativa és ridícula quan encara

de millones de que otro mundo y otra vida son posibles si la gente participa en política.

Usted asegura que una de las claves del éxito de Obama es su discurso unificador, tolerante, respetuoso con el adversario, que renuncia a la descalificación, al escándalo (uno de los rasgos que más ha marcado la política en EEUU), alejado de la práctica de los políticos profesionales. ¿Obama encarna un nuevo estilo de hacer política y un nuevo liderazgo político? Sí, Obama ha instaurado un nuevo estilo de política y ha demostrado que se puede ganar las elecciones más importantes del mundo sin descalificaciones, falsificaciones o escándalos. También ha demostrado que se puede sobrevivir a la manipulación informativa (los rumores de que era musulmán, por ejemplo, o los sermones histriónicos de su pastor). Ahora bien, también sabe manejar las armas duras de la política cuando es necesario. No es un ingenuo

negative campaigning and raise scandals (one of the most characteristic features of US politics), a far cry from the dirty politics that professional politicians usually engage in. Does Obama embody a new style of doing politics and a new kind of political leadership? Yes, Obama has instigated a new style of politics and has shown that you can win the most important election in the world without negative campaigning, lies or scandals. He has also shown that you can survive the manipulation of the news (the rumours that he was a Muslim, for example, or the histrionic sermons of his pastor). However, he also knows how to wield the heavy weapons of politics when he has to. He's neither a naïf nor a softy. He thinks that it is possible to win, and win better, with a clean political style that regains people's trust.

You have said that Obama is the Gorbachev of the USA, that he has to grapple with structural reforms and put an end to unilateral-

“Obama is a real psychological revolution in a country on the verge of economic, social and moral collapse”

no ha començat a governar... El que he dit és que Obama arriba al poder com a conseqüència de la crisi dels Estats Units, de la mateixa manera que Gorbtxov va intentar la perestroika perquè la Unió Soviètica s'enfonsava.

Un dels grans reptes que té el nou president dels EUA és restaurar la confiança en el país. Obama hereta un món ple de crisis obertes, amb dos conflictes especialment greus a l'Iraq i l'Afganistan, amb les tensions que genera l'ambició nuclear de l'Iran, l'estancament del conflicte al Pròxim Orient, amb reminiscències de la Guerra Freda amb Rússia, etc. Podrà Obama liderar el disseny d'un nou ordre mundial? La idea que Obama va expressar durant la campanya, i que qui el coneix diu que la sent profundament, és que els Estats Units tornin a ser un líder moral, i no militar, del món. Això vol dir, en concret, tancar Guantánamo, prohibir seriosament la tortura,

“Obama es una auténtica revolución psicológica en un país que está al borde del colapso económico, social y moral”

ni un blando. Pensa que es posible ganar, y ganar mejor, con un estilo limpio de política que restablece la confianza de la gente.

Usted ha dicho que Obama es el Gorbachov de EEUU, que deberá enfrentarse a reformas estructurales, acabar con el unilateralismo ofreciendo respuestas multilaterales a los desafíos planteados, etc. En cambio, otros lo comparan con lo que tuvo de negativo la herencia del ex líder ruso. Esa comparación negativa es ridícula cuando aún no

ism by offering multilateral responses to the challenges we face. In contrast, other people compare him to the negative side of the former Russian leader's legacy. That negative comparison is ridiculous when he hasn't even started to govern yet. What I've said is that Obama is coming to power as a result of the crisis in the United States, just as Gorbachev tried perestroika because the Soviet Union was falling apart.

One of the major challenges facing the incoming President of the USA is restoring trust in his country. Obama is inheriting a world seething with open crises, with two especially serious conflicts in Iraq and Afghanistan, with the tensions generated by Iran's nuclear ambitions, with the impasse in the Middle East conflict, with hints of a new Cold War with Russia... Is he capable of spearheading the design of a new world order? The idea that Obama expressed in the

retirar-se de l'Iraq al més aviat possible, reconstruir l'Afganistan una vegada destruïda l'amenaça d'Al Qaida en aquesta zona i negociar multilateralment amb altres països, inclosos l'Iran, Corea del Nord, Cuba, Veneçuela i Rússia. Ja ha frenat el desplegament de míssils a Polònia, no vol expandir l'OTAN a Geòrgia i Ucraïna i considerarà l'adhesió al Tribunal Penal Internacional, encara que per a aquest últim punt cal el vot favorable del Congrés que, en aquest tema, no té garantit.

En la seva trilogia fa referència a la crisi de la democràcia, posant de manifest la incapacitat de l'estat per controlar els fluxos de capital i garantir la seguretat social. En plena crisi financera, Will Marshall, president de l'Institut de Política Progressista dels EUA, assegura que cal una refundació de l'ONU, l'FMI i l'OTAN. Com ho veu? No crec que les organitzacions actuals serveixin per dur a terme una nova

>>

ha empezado a gobernar... Lo que yo he dicho es que Obama llega al poder como consecuencia de la crisis de Estados Unidos, al igual que Gorbachov intentó la perestroika porque la Unión Soviética se hundía.

Uno de los grandes retos que tiene el nuevo presidente de EEUU es restaurar la confianza en su país. Obama hereda un mundo lleno de crisis abiertas, con dos conflictos especialmente graves en Irak y Afganistán, con las tensiones que genera la ambición nuclear de Irán, el estancamiento del conflicto en el Oriente Medio, con reminiscencias de la Guerra Fría con Rusia, etc. ¿Podrá liderar el diseño de un nuevo orden mundial? La idea que Obama expresó en la campanya, y que los que lo conocen dicen que siente profundamente, es que Estados Unidos vuelva a ser un líder moral, no militar, del mundo. Eso quiere decir en concreto cerrar Guantánamo, prohibir en serio la tortura, retirarse de Irak lo antes posible, reconstruir

>>

campaign, and that people who know him say that he profoundly believes in, is that he wants the United States to once again become the moral, not military, leader of the world. In concrete terms, this means closing down Guantanamo, putting a strict ban on torture, withdrawing from Iraq as soon as is feasible, rebuilding Afghanistan once the threat of Al Qaeda has been eliminated there, and embarking on multilateral negotiations in the conflicts currently pending with other countries, including Iraq, North Korea, Cuba, Venezuela and Russia. He has already stopped the deployment of missiles in Poland, has no plans to expand NATO to Georgia and Ukraine, and is considering adhering to the International Criminal Court, although that would require Congressional approval, which is in no way a done deal.

In your trilogy, you refer to the crisis of democracy and you show the State's inability to control capital flows and ensure Social Security. In

>>

“Obama piensa que es posible ganar, y ganar mejor, con un estilo limpio de política que restablece la confianza de la gente”

“Obama pensa que es pot guanyar, i guanyar millor, amb un estil de política net, que torna la confiança a la gent”

forma de política. El que planteja la crisi actual és la necessitat de noves polítiques de regulació econòmica i de cooperació geopolítica. Començaran amb el que hi ha, però s'aniran creant nous instruments a mesura que s'aprofundeixi en la crisi. De moment, el G-21 ja ha pres el paper del G-8 com a instrument de decisió.

Sorpren veure com els moviments altermundistes i antiglobalització no han aprofitat els dubtes del sistema (la refundació capitalista del G-21 i la manca de lideratge per resoldre la crisi financera) per proposar altres vies per construir aquest “altre món possible”. Tampoc estaven preparats per a la crisi o no tenen res a proposar? Els moviments altermundistes són moviments crítics, no intenten prendre el poder sinó dissoldre el poder actual en les ments dels ciutadans. La crisi actual mostra que les seves crítiques són justes i alerta la gent contra la reconstrucció d'un ordre que ja ha fet fallida. Hi haurà moviments

<<

Afganistán una vez destruida la amenaza de Al Qaeda en esa zona y negociar multilateralmente los conflictos pendientes con otros países, incluidos Irán, Corea del Norte, Cuba, Venezuela y Rusia. Ya ha frenado el despliegue de misiles en Polonia, no piensa expandir la OTAN a Georgia y Ucrania y va a considerar la adhesión al Tribunal Penal Internacional, aunque esto último requiere un voto del Congreso que, en este tema, no tiene asegurado.

En su trilogía se refiere a la crisis de la democracia, y pone de manifiesto la incapacidad del Estado para controlar los flujos de capital y garantizar la seguridad social. En plena crisis financiera, Hill Marshall, presidente del Instituto de Política Progresiva de EEUU, asegura que es preciso refundar la ONU, el FMI y la OTAN. ¿Cómo lo ve? No creo que las organizaciones actuales sirvan para hacer un nuevo tipo de política. Y lo que plantea la crisis actual es la nece-

sidad de nuevas políticas de regulación económica y cooperación geopolítica. Empezarán con lo que hay, pero se irán creando nuevos instrumentos conforme se intensifique la crisis. De momento el G-21 ya ha suplantado el G-8 como instrumento de decisión.

Sorprende ver que los movimientos altermundistas y antiglobalización no han aprovechado las dudas del sistema (la refundación capitalista del G-21 y la falta de liderazgo para resolver la crisis financiera) para proponer otras vías con las que construir este “otro mundo posible”. ¿Tampoco estaban preparados para la crisis o no tenían nada que proponer? Los movimientos altermundialistas son movimientos crítics, no tratan de tomar el poder sino de disolver el poder actual en las mentes de los ciudadanos. La crisis actual muestra la pertinencia de sus críticas y alerta a la gente contra la reconstrucción de un orden ya fallido. Habrá movimientos políti-

“Obama thinks that it is possible to win, and win better, by playing clean politics that regain people’s trust”

<<

the midst of a financial crisis, Will Marshall, President of the Progressive Policy Institute, claims that the UN, IMF and NATO all need to be rethought. What are your thoughts on this? I don't think that today's organisations are useful for developing a new type of politics. And the current crisis suggests the need for new policies on economic

regulation and geopolitical cooperation. These initiatives will begin with the organisations that already exist, but new instruments will be created as the crisis worsens. For the time being, the G-21 has already replaced the G-8 as a decision-making body.

It is surprising to see that the alterglobalist and anti-globalisation movements have not taken advantage of the misgivings about the system (the capitalist reinvention of the G-21 and the lack of leadership to resolve the financial crisis) to propose other ways of building this “other possible world”. Were they caught off-guard by the crisis, too, or didn't they have anything to propose? The alterglobalist movements are critical movements; however, they aim not to seize power but to dissolve the current power in the minds of citizens. Today's crisis shows the insightfulness of their criticisms and warns people about rebuilding an order that has already failed. There will

polítics d'un tipus nou fonamentats en les llavors sembrades pels moviments socials.

Si les receptes d'Obama no aconsegueixen reactivar l'economia dels EUA, creu que podria caure en la temptació del rearmament per estimular la producció com està fent Putin? De cap manera. Obama reactivarà l'economia amb inversions en energies renovables, infraestructures d'obres públiques, salut i educació. Ja ho ha anunciat, de fet. I ho finançarà amb la reducció de la despesa militar, com va prometre en la seva campanya.

Finalment, vostè assegura que “se'ns encongirà el cor quan la política se l'empassi [Obama] fins a fer-lo irreconeixible”. El sentit d'aquesta frase recorda la tesi de Sòcrates que el poder corromp, no en el sentit estricte de la paraula, però sí en el fet que la fe, l'expectativa i el discurs d'Obama pot desvirtuar-se ràpidament

cos de tipo nuevo sobre la base de las semillas sembradas por los movimientos sociales.

Si las recetas de Obama no consiguen reactivar la economía de EEUU, ¿cree que podría caer en la tentación del rearme para estimular la producción, como está haciendo Putin? En absoluto. Obama reactivará la economía con inversión en energías renovables, infraestructura de obras públicas, salud y educación. Ya lo ha anunciado, de hecho. Y lo financiará reduciendo gastos militares, como prometió en su campaña.

Finalmente, usted asegura que “se nos encogerá el corazón cuando la política se lo trague [a Obama] hasta hacerlo irreconocible”. El sentido de esta frase recuerda la tesis de Sócrates de que el poder corrompe, no en el sentido estricto de la palabra, pero sí en el hecho de que la fe, la expectativa y el discurso de Obama pueden desvir-

be new political movements based on the seeds sown by these social movements.

If Obama's plans do not manage to reactivate the US economy, do you think he might fall into the temptation of rearming in order to stimulate production, as Putin is doing? Not a chance. Obama will reactivate the economy by investing in renewable energies, publicly-funded infrastructures, healthcare and education. In fact, he has already announced this. And he will finance it by slashing military costs, as he promised in his campaign.

Finally, you claim that “our hearts will clench up when politics devours [Obama] until rendering him unrecognisable”. The meaning of this sentence is reminiscent of Socrates' thesis that power corrupts, not in the strict sense of the word, but in the fact that Obama's faith, expectation and discourse can quickly become distorted in the White

des del despatx oval de la Casa Blanca. Sí, sempre és possible, i és cert que el poder corromp. De moment, ja ha nomenat molta gent dels Clinton, inclosa Hillary, que no representa realment un canvi polític, perquè són polítics professionals com els de sempre. Ho ha fet per unir en comptes de separar, perquè necessita tothom per afrontar els problemes actuals. Però crec que durant molt de temps mantindrà els seus ideals i el contacte amb la gent, encara que tindrà polítiques pragmàtiques que ajudin a resoldre els problemes del país i del món a curt termini. Però, per ara, no està corromput. Ara mateix representa l'esperança d'una nova política. I tampoc tenim gaires llocs on agafar-nos enmig d'un món en descomposició. És a dir, gaudim del moment i esperem que sigui l'excepció futura que confirma la regla passada. ■

www.manuelcastells.info

tuarse rápidamente desde el despacho oval de la Casa Blanca. Sí, siempre es posible, y es cierto que el poder corrompe. De momento ya ha nombrado a mucha gente de los Clinton, incluida Hillary, que no representa realmente un cambio político, porque son políticos profesionales de los de siempre. Lo ha hecho para unir en lugar de separar, porque necesita a todo el mundo para afrontar los problemas actuales. Pero creo que durante mucho tiempo mantendrá sus ideales y el contacto con la gente, aunque tendrá políticas pragmáticas que ayuden a resolver los problemas del país y del mundo a corto plazo. Pero hoy por hoy no está corrompido, hoy por hoy representa una esperanza de una nueva política. Y tampoco tenemos mucho a lo que agarrarnos en medio de un mundo en descomposición. O sea que vamos a disfrutar del momento y esperar que sea la excepción futura que confirma la regla pasada. ■

House Oval Office. Yes, it's always possible, and it is true that power corrupts. For the time being, he has already appointed many people from the Clinton circle, including Hillary, which doesn't actually signify a political change because they are the same professional politicians as always. He did it to unify instead of separate, because he needs everyone onboard in order to face today's problems. But I think he'll keep his ideals and the contact he has with people for a long time, even though he'll also have pragmatic policies that help resolve the problems of the country and the world in the short term. But as we speak, he is not corrupted; as we speak, he represents hope for a new kind of politics. Not that we have much to hold onto in the middle of a world that's falling apart. In other words, let's enjoy the moment and hope that he is the future exception that proves the past rule. ■